

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Owczarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa R. B.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji "WARTA" S.A. w Warszawie
o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 kwietnia 2013 r.,

zażalenia powódki na postanowienie o kosztach, zawarte w punkcie III wyroku
Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 kwietnia 2012 r.,

- 1) **zmienia rozstrzygnięcie o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym, (punkt III wyroku) w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powódki dalszą kwotę 450,- (czterystapięćdziesiąt) zł,**
- 2) **nie obciąża pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2012 r. po rozpoznaniu apelacji powódki zmienił w części zaskarżony wyrok, oddalił apelację w pozostałym zakresie, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.296,25 zł zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Sąd wskazał jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu art. 98 k.p.c. Z uzasadnienia wynika, że koszty zostały stosunkowo rozdzielone w proporcji odpowiedniej do wyniku postępowania, tj. odpowiednio 75:25% na korzyść powódki.

Powódka R. B. wniosła zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach wskazując, że Sąd odwoławczy zmieniając wyrok sądu pierwszej instancji niewłaściwie wyliczył koszty postępowania apelacyjnego gdyż zaniżył wynagrodzenie pełnomocnika nie uwzględniając, iż wstąpił on do sprawy dopiero na etapie postępowania odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył:

Zażalenie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381) w sprawie znajduje zastosowanie art. 394¹ § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 maja 2012 r. Zażalenie dotyczy rozstrzygnięcia o kosztach w postępowaniu apelacyjnym, zatem podlega merytorycznemu rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy.

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach. Określając w § 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) stawki wynagrodzenia ustawodawca przyjął, że niezbędny nakład pracy pełnomocnika, który prowadził sprawę od początku, jest mniejszy aniżeli nakład pracy pełnomocnika, który zgłosił swój udział na etapie postępowania odwoławczego i musi zapoznać się po raz pierwszy z zebrany materiałem oraz przygotować stanowisko w sprawie nieprawomocnie osądzonej, dlatego w odniesieniu do tych pełnomocników

ustanowił zróżnicowaną procentową stawkę, przyjmując ją odpowiednio jako 50% i 75% minimalnego wynagrodzenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2011 r., II CZ 193/10, nie publ.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się ponadto, że określenie "reprezentowania strony" w rozumieniu art. 98 § 3 k.p.c. odpowiada określeniu "prowadzenia sprawy przez pełnomocnika" zawartemu w § 13 ust. 1 pkt 2 cyt. rozporządzenia (por. postanowienie z dnia 8 marca 2012 r., V CZ 153/11, nie publ.).

Powódka przed sądem I instancji występowała samodzielnie. Dopiero na etapie postępowania odwoławczego, składając apelację, podjął czynności w jej imieniu adwokat M. K. W tym stanie rzeczy wynagrodzenie pełnomocnika należało obliczyć jako 75% od kwoty 2400 zł (stawki minimalnej wynikającej z § 6 pkt 5 cyt. rozporządzenia) w związku z wartością przedmiotu zaskarżenia określoną na kwotę 18300 zł, tj. na kwotę 1800 zł. Na koszty poniesione przez powódkę powódki składała się zatem kwota 915 zł uiszczona tytułem opłaty od apelacji oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1800 zł, zaś pozwanej spółki wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 50% stawki maksymalnej określonej w cyt. rozporządzeniu, tj. w kwocie 1200 zł.

Podkreślić należy, że mimo wskazania przez Sąd Okręgowy niepełnej podstawy prawnej, dotyczącej zasady odpowiedzialności za wynik sporu bez odwołania do art. 100 k.p.c., przewidującego, w wypadku częściowego uwzględnienia żądań wzajemne zniesienie lub rozdzielenie kosztów, w istocie przepis ten został prawidłowo zastosowany. Uchybienie Sądu polegało jednak na zaniżeniu wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi powódki. Dokonując korekty obliczenia przyjęto dotychczasową zasadę i proporcję rozdzielenia kosztów postępowania apelacyjnego uwzględniając stopień w jakim każda ze stron utrzymała się ze swym roszczeniem (odpowiednio 75% i 25%). Odpowiednio zatem na rzecz powódki winien być zasądzony zwrot kosztów procesu w wysokości 1736,25 zł (różnica kosztów, które powódka poniosła w postępowaniu apelacyjnym tj. kwoty 2715 zł i iloczynu łącznej kwoty kosztów obu stron tj. kwoty 3915 zł).

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.